

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Jiřiny Tothové a Alžběty Skorunkové v hlavním líčení konaném dne 04.01.2012 v Českém Krumlově **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]
nar. [REDACTED] v Českých Budějovicích, nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], toho času [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

ačkoli mu byla uložena sankce spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel jednak rozhodnutím Magistrátu města České Budějovice, správní odbor, ze dne 19.04.2011, sp.zn. D 574,1119/11-Se, které nabylo právní moci dne 24.05.2011, v trvání 2 (dvou) let a jednak rozhodnutím téhož orgánu ze dne 28.06.2011, sp.zn. D 2067/11-Se, které nabylo právní moci dne 28.07.2011, v trvání 2 (dvou) let a uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.03.2011, č.j. 4T 39/2011-23, který nabylo právní moci dne 29.06.2011, v trvání 14 (čtrnácti) měsíců,

- 1) dne 15.08.2011 řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, z Kaplice, okres Český Krumlov, přes obec Římov, okres České Budějovice, do Kamenného Újezdu, okres České Budějovice,
- 2) dne 19.08.2011 kolem 20:00 hodin až 22:00 hodin řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, z Opalic – Kamenný Újezd, okres České Budějovice do Malont, Besednice a do Velešína, vše okres Český Krumlov,
- 3) dne 20.08.2011 v době od 03:00 hodin do 03:30 hodin řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, po místních komunikacích v obci Velešín, okres Český Krumlov, v ulici V Úvoze na přímém přehledném úseku, který byl osvětlen veřejným osvětlením, se plně nevěnoval řízení vozidla, když si četl na mobilním telefonu SMS zprávu, a přehlédl na komunikaci ležícího chodce [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na něhož zleva najel a sunul jej pod autem cca 15,5 m než zastavil, poté z místa nehody ujel, aniž by poškozenému poskytl jakoukoli pomoc; poškozený [REDAKCE] utrpěl těžká zranění spočívající v devastujícím poranění mozku, kontuzi plic a tržné rány břišní stěny, na jejichž následky dne 04.10.2011 zemřel v Nemocnici České Budějovice,
- 4) dne 20.08.2011 ve večerních hodinách řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 347, z Opalic – Kamenný Újezd, okres České Budějovice, do Velešína, okres Český Krumlov, a zpět,
- 5) dne 21.08.2011 kolem 22:00 hodin řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, z obce Skřídla do obce Velešínské nádraží a zpět, vše okres Český Krumlov,

t e d y

- ad 1 – 5) mařil výkon rozhodnutí soudu a jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,
- ad 3) jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,
jako řidič dopravního prostředku po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného,

č í m ž s p á c h a l

- ad 1 – 5) pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- ad 3) přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 6 (šesti) let.**

Podle 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to osobního vozidla zn. Ford Fiesta 1,2 l, CL WF0BXXGAF, RZ: 2C7 3470, rok výroby 1993, vin WF0BXXGAFBPD61704, číslo motoru PD61704, barva tmavě červená.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozeným:

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okres Český Krumlov, ve výši 120.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okres Český Krumlov, ve výši 120.000,- Kč,
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okres Český Krumlov, ve výši 87.500,- Kč,

když se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody se poškození podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů v hlavním líčení provedených má soud za prokázány následující skutkový stav.

Obžalovaný [redacted] nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění a ačkoli mu byla opakovaně uložena sankce spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to jednak rozhodnutími Magistrátu města České Budějovice, správní odbor, ze dne 19.04.2011, sp.zn. D 574,1119/11-Se, které nabylo právní moci dne 24.05.2011, na dobu dvou let, a ze dne 28.06.2011, sp.zn. D 2067/11-Se, které nabylo právní moci dne 28.07.2011, rovněž na dobu dvou let, a jednak trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.03.2011, č.j. 4T 39/2011-23, který nabyl právní moci dne 29.06.2011, v trvání čtrnácti měsíců, on tyto zákazy nerespektoval a opakovaně řídil motorové vozidlo, a to nejméně ve dnech 15.08.2011, 19.08.2011, 20.08.2011 a 21.08.2011. Při jedné z těchto jízd, konkrétně dne 20.08.2011 v době od 03:00 hodin do 03:30 hodin /bod 3) rozsudku/ obžalovaný řídil osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, po místních komunikacích v obci Velešín, okres Český Krumlov. V ulici V Úvoze se plně nevěnoval řízení vozidla, když si četl na mobilním telefonu SMS zprávu, a přehlédl na silnici ležícího poškozeného [redacted]. Na poškozeného najel zleva a sunul jej pod autem cca 15,5 m, než zastavil. Následně vozidlem couvl a zjistil, že je pod ním člověk. Aniž by poškozenému poskytl jakoukoli pomoc, z místa nehody ujel. V důsledku dopravní nehody utrpěl poškozený

těžká zranění spočívající převážně v devastujícím poranění mozku, kontuzi plic a tržné rány břišní stěny, na jejichž následky dne 04.10.2011 zemřel v Nemocnici České Budějovice.

pokračování

-4-

1T 232/2011

Obžalovaný [REDAKCE] v řízení před soudem využil práva daného mu zákonem a ve věci odmítl vypovídat. Byla tak čtena jeho výpověď z přípravného za splnění podmínek § 207 odst. 2 trestního řádu. Obžalovaný vypověděl, že nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění a byť mu byl opakovaně uložen zákaz řízení motorových vozidel, on tento zákaz nerespektoval. Dne 15.08.2011 zakoupil od [REDAKCE] vozidlo Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470. Tento den vozidlo řídil z Kaplice, přes obec Římov, do obce Kamenný Újezd. Následující dny s vozidlem jezdil v okolí Kamenného Újezdu, Opalic a Velešína. Dne 19.08.2011 ve večerních hodinách řídil toto vozidlo, jako spolujezdec s ním jel [REDAKCE]. Jeli do Malont, kde vyzvedli [REDAKCE]. Poté s vozidlem jel do Besednice a následně do Velešína. Zde čekal společně s [REDAKCE] do ranních hodin na [REDAKCE]. Kolem 03:00 hodin přišla od svědkyně [REDAKCE] SMS zpráva na mobil [REDAKCE], že mají vyzvednout [REDAKCE]. Mohl jet rychlostí asi 40 – 50 km/h, byla tma, v dané ulici svítila jedna lampa. Na chvíli se podíval do Falcova telefonu na SMS zprávu a ucítil náraz. Vypadalo to, jako by přešel retardér. Zařadil zpátečku, kousek couvl a zahlédl na silnici ležet muže v tmavém oblečení. Zpanikařil, couval dalších 10 m, pak se s vozidlem otočil a odjel pryč. [REDAKCE] jej žádal, aby poškozenému zavolali pomoc, ale nakonec jí nezavolali. On u sebe mobilní telefon neměl, měl ho pouze [REDAKCE]. Následně naložili [REDAKCE], kterému však nic neřekli. S dopravní nehodou se svěřil též den [REDAKCE]. Před nehodou nepil alkohol, kolem 23:00 hodin si do žíly aplikoval pervitin. V době dopravní nehody však pod jeho vlivem nebyl. Po dopravní nehodě řídil vozidlo, se kterým způsobil dopravní nehodu, asi ještě ve dvou případech. Ve večerních hodinách předmětného dne jel za [REDAKCE] do Velešína.

Svědék [REDAKCE], jehož výpověď z přípravného řízení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 trestního řádu, vypověděl, že ve večerních hodinách dne 19.08.2011 odjeli společně s obžalovaným vozidlem Ford Fiesta z Opalic do Malont. Vozidlo řídil obžalovaný, který jej koupil čtyři nebo pět dní předtím. V Malontech naložili [REDAKCE] a jeli společně do Velešína. Zde čekali do ranních hodin, aby [REDAKCE] odvezli zpátky. Mezi 02:00 – 03:00 hodin jim napsala [REDAKCE] SMS zprávu, že je bude [REDAKCE] čekat na benzíně. Vyjeli od garáží, kde kradli benzín, a v ulici V Úvoze najednou auto nadskočilo. On pospával, myslel si, že obžalovaný najel na obrubník. Obžalovaný začal nadávat. On před vozidlem nic neviděl, stáli u středu silnice. Obžalovaný v té době držel v ruce mobilní telefon, který upustil na zem, v okamžiku, kdy zařadil zpátečku. Obžalovaný s vozidlem couvl a z místa pod předním nárazníkem se objevilo lidské tělo. Byl to muž, tmavě oblečený. Nehýbal se, nebyly slyšet žádné zvuky. Obžalovaný začal hystericky křičet, couval s vozidlem a rychle se otočil a odjížděl z ulice pryč. Říkal mu, ať zastaví, že musí muži pomoci, ale obžalovaný jej neposlouchal, zastavit nechtěl. Po cestě nabrali [REDAKCE], kterému o té nehodě neřekli. V ranních hodinách přijeli do Opalic k [REDAKCE], on osobně mu o nehodě neřekl. Před nehodou obžalovaný nepil žádný alkohol, v průběhu předchozího dne si však asi ve třech případech aplikoval dávku pervitinu, naposledy kolem 21:00 hodin. V době dopravní nehody měli oba mobilní telefon u sebe. Pomoc nezavolal ani on, rovněž zpanikařil, později měl strach z toho, jak by vše na policii vysvětlil. Od doby, kdy si obžalovaný koupil vozidlo Ford Fiesta, s tímto jezdil téměř každý den, řídil jej pouze on. Jezdili po okolí Opalic, Kamenného Újezdu a Velešína.

Svědék [REDACTED], jehož výpověď z přípravného řízení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 trestního řádu, vypověděl, že kolem 20:00 hodin dne 19.08.2011 jej doma v Malontech vyzvedl obžalovaný s [REDACTED]. Přijeli osobním vozidlem zn. Ford Fiesta, které řídil obžalovaný. Následně s obžalovaným jeli do Besednice a pak

pokračování

-5-

1T 232/2011

do Velešína. Ve Velešíně se oddělili, on se s nimi pokoušel spojit kolem 03:00 hodin, nepodařilo se mu to. Následně mu telefonovali oni z telefonní budky. Po 03:00 hodin jej vyzvedávali, na jejich chování mu nepřišlo nic divného. V tu dobu měli oba dva mobilní telefony, neví však zda byly nabitě.

Svědčce [REDACTED], jejíž výpověď z přípravného řízení byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 4 trestního řádu, vypověděla, že kolem 24:00 hodin dne 19.08.2011 do Velešína přijeli jedním vozidlem obžalovaný, [REDACTED] a [REDACTED]. Neví, kdo řídil. Obžalovaný s [REDACTED] odjeli, ona šla s [REDACTED] do baru. Po 02:00 hodin volala obžalovanému, nedovolala se. Kolem 02:30 hodin napsala obžalovanému a [REDACTED] SMS zprávu, aby vyzvedli [REDACTED]. Kolem 02:45 hodin jí telefon zvedl obžalovaný, ona mu řekla, že [REDACTED] na ně bude čekat na benzíně. Kolem 03:05 hodin jí volala kamarádka, že [REDACTED] na ně stále čeká. Dne 20.08.2011 kolem 23:00 hodin za ní do Velešína přijel obžalovaný s [REDACTED]. Ona v té době již o dopravní nehodě věděla, zeptala se jich, zda s tím nemají něco společného, obžalovaný to popřel. Druhý den se jí obžalovaný zeptal, co je s poškozeným, že když to prý měli udělat, tak se zajímají, co s ním je. [REDACTED] mlčel. SMS zprávu posílala obžalovanému.

Svědčce [REDACTED], jejíž výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení čtena podle § 211 odst. 1 trestního řádu, vypověděla, že v srpnu 2011 přebýval obžalovaný u [REDACTED], občas tam přespával i [REDACTED]. Během celého dne 19.08.2011 se pohybovali u [REDACTED], večer odjeli. Druhý den nad ránem, byla ještě tma, se u [REDACTED] objevili. Ona šla s [REDACTED] do kuchyně, [REDACTED] s [REDACTED] zůstali v obýváku. Neví, o čem se bavili. Chovali se normálně, až dopoledne dne 20.08.2011 jí přišel obžalovaný přeshlý.

Svědčce [REDACTED] vypověděla, že dne 20.08.2011 se kolem 03:30 hodin vracela se svým otcem do místa bydliště v ulici [REDACTED]. Jeli nákladním autem. V okamžiku, kdy z vozidla vystupovala a otec couval do ulice, zaslechla chroptění. Podívala se tím směrem a zahlédla siluetu člověka ležícího napříč ulicí. Byť je tato ulice osvětlená, poškozeného by si nevšimla, pokud by jej nezaslechla, ležel totiž v místě, které nebylo pod lampou. Šli se k němu s otcem podívat a hned na první pohled bylo patrné, že je zraněný, proto otec okamžitě volal pomoc. Poškozený byl oblečen v tmavém oblečení.

Svědék [REDACTED] vypověděl, že s poškozeným před nehodou mohl cca čtyři hodiny popíjet alkohol v restauraci Kozelna ve Velešíně. Byli hodně podnapilí, ale určitě nepadali po zemi a neusínali. Naposledy poškozeného v baru registroval kolem 02:00 hodin, a byť se jej snažil v restauraci najít, tak bezvýsledně. Domníval se, že šel domů, byť se o tom předtím nezmínil.

Z výpovědi svědkyně [REDACTED], kterou učinila v přípravném řízení a v řízení před soudem byla čtena za splnění podmínek uvedených v § 207 odst. 2 trestního řádu, soud zjistil, že dne 20.08.2011 kolem 03:00 hodin se vracela pěšky domů do ulice

██████████. Doprovázel jí přítel, ani jeden z nich si nevšiml, že by v ulici na silnici někdo ležel. V ulici sice veřejné osvětlení fungovalo, i tak však do ulice moc vidět nebylo. Kolem 03:30 hodin pro ní přišla sestra, že kousek od domu našli zraněného muže na komunikaci. Ona mu poskytla první pomoc. Muž byl oblečen do tmavého oblečení. Zpětně si říkala, že pokud by poškozený ležel na silnici již v době, kdy se vracela domů, pak by si jej asi nevšimla.

pokračování

-6-

1T 232/2011

Ze znaleckého posudku ing. Milana Uttla, soudního znalce z oboru silniční doprava se specializací technická analýza silničních dopravních nehod, jenž byl v hlavním líčení přečten za splnění podmínek stanovených v § 211 odst. 5 trestního řádu, soud zjistil, že rychlost vozidla před střetem není možno z objektivních příčin zjistit, protože nelze s přesností určit místo prvního kontaktu mezi oběma subjekty. Osobní automobil Ford nezanechal před střetem s ležící osobou poškozeného na vozovce stopy. Počátek první stopy, když se jedná o smykovou stopu vzniklou při vlečení těla poškozeného před levním předním kolem, dlouhou 15,5 m, se nachází 2,7 m od pravého okraje komunikace. Konec této smykové stopy, který se nachází cca na úrovni krevní stopy, označené v plánu nehody č. 2, je od pravého okraje vzdálen cca 3,5 m. V okamžiku vzniku smykové stopy, což nemuselo být v okamžiku prvního kontaktu, se do levé strany přemísťující osobní automobil pohyboval pravým předním obrysem cca 1,2 m od pravého okraje komunikace. Při vyšetřovacím pokusu bylo zjištěno, že tělo ležící osoby bylo spatřitelné v kuželu potkávacích světél na vzdálenost 28,3 – 30 m. Technicky přiměřená rychlost úměrná do svitu potkávacích světél, prodloužená noční reakční době řidiče a příslušné hodnotě brzdného zpomalení, které byl schopen automobil na suché vozovce s rezervou docílit, činí nejvýše 24 – 30 m. Technicky přiměřená rychlost úměrná do svitu potkávacích světél, prodloužené noční reakční době řidiče a příslušné hodnotě brzdného zpomalení, které byl schopen automobil na suché vozovce s rezervou docílit, činí nejvýše 24 – 37,2 km/h. Z tohoto hlediska se jeví předstřetová rychlost, kterou udává obžalovaný (40 – 50 km/h), jako technicky nepřiměřená do svitu potkávacích světél. Řidič předstřetový děj popisuje způsobem, že bezprostředně před střetem situaci na vozovce nesledoval, protože svoji pozornost upřel na telefon. Z tohoto důvodu, nebude-li výpověď obžalovaného jiným způsobem zpochybněna, lze z technického hlediska vysvětlit, proč na ležící osobu obžalovaný začal reagovat až po kontaktu vozidla s poškozeným. V době nehody byla tma, vylučující přehlédnutí světél blížícího se vozidla osobou, pokud by tato vozovka sledovala. Z technického hlediska měla v uvedeném případě daleko větší možnost odvracet střet ležící osoba, protože daleko dříve mohla spatřit přijíždějící osvětlené vozidlo, než řidič, vlastním zdrojem neosvětlenou, na vozovce ležící osobu, která se z technického hlediska chovala v rozporu s běžným dopravním dějem. V okamžiku střetu naráželo vozidlo do osoby ležící na zádech, která byla natočená levým bokem k přijíždějícímu vozidlu. Do ležící osoby bylo najeto levou přední částí vozidla, přičemž do kontaktu s levým předním kolem, které bylo vytočeno do levé strany, se dostala zejména břišní stěna. Vlasatá část hlavy v oblasti spánku a temena vlevo se dostala do kontaktu s vlečným okem a součástmi vozidla nacházejícími se pod dolním okrajem předního nárazníku. Poloha vozidla vůči ležícímu chodci v okamžiku prvního kontaktu je zadokumentována na obrázku, který je součástí znaleckého posudku (č.l. 23).

Z pitevního protokolu založeného na č.l. 68 – 72 spisu se zjišťuje, že příčinou smrti poškozeného ██████████ byl otok mozku při jeho zhmoždění.

Ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šenkýře a doc. MUDr. Františka Vorla, CSc., znalců z oboru zdravotnictví – odvětví soudní lékařství, jenž byl v hlavním líčení přečten za splnění podmínek stanovených v § 211 odst. 5 trestního řádu, soud zjistil, že poškozený dne 20.08.2011 utrpěl oděrky a podkožní krevní výron na obličejí vlevo, rozsáhlou tržně-zhmožděnou ránu v temenní a spánkové krajině vlevo, tržné rány na levém uchu a před ním, tržnou ránu na krku vlevo vpředu, tržnou ránu špičky jazyka vlevo, plošné rozsáhlé oděrky na pravém rameni, paži a předloktí, na levém rameni, na obou stehnech vpředu, na hrudníku

pokračování

-7-

1T 232/2011

více vlevo, na levém kolenu a kotníku, tržně-zhmožděnou ránu v levém podžebří se zhmožděním břišní stěny vlevo a s výhřezem omenta (velké předstěry) a příčného tračníku s poškozením jeho zevní vrstvy, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v levé spánkové krajině, zakrvácení sklípků levé kosti skalní, subarachnoidální krevní výron, krevní výron v mozkovém kmeni, zhmoždění čelního a temenního laloku mozku vpravo, zakrvácení komor mozkových, tříštivou zlomeninu dolní čelisti vlevo, prolomení zevní stěny levé čelistní dutiny s jejím zakrvácením, zlomeninu 1. stoličky (zubu) vlevo nahoře, prokrvácení horního mezihrudí, zhmoždění dolních laloků obou plic, zavzdušnění a zakrvácení dutiny břišní a trhlinu levé ledviny. Ze soudnělékařského hlediska šlo o zranění smrtelné pro jeho všeobecnou povahu (krevní výron v mozkovém kmeni a zakrvácení komor mozkových), smrti se nedalo zabránit žádnou, tj. ani sebevčasnější a sebekvalifikovanější lékařskou pomocí. Výše popisovaná poranění byla způsobena tupým předmětem, který působil zejména na hlavu a břicho zleva. Najetí osobního automobilu na poškozeného ležícího na vozovce s jeho následným sunutím (smýkáním) vznik zjištěných poranění může zcela vysvětlit. Nebyla zjištěna žádná taková poranění, která by svědčila pro sražení vzpřímeného chodce osobním automobilem.

Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, založeného na č.l. 132 spisu, bylo zjištěno, že poškozený [REDAKCE] měl v době dopravní nehody v krvi nejméně 1,74 g/kg alkoholu.

Z odborného vyjádření vypracovaného z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, se zjišťuje, že DNA, která byla izolována z biologických stop zajištěných z předního nárazníku a z plechu pod předním nárazníkem osobního automobilu Ford Fiesta, se shoduje s profilem DNA poškozeného.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, se podává, že vzájemným srovnáním vzorku laku s podkladovým tmelem získaným z plechu pod předním nárazníkem osobního automobilu Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470 a vzorku laku červené barvy s podkladovým tmelem, který byl zajištěn na místě činu, konkrétně na ulici V Úvoze ve Velešíně, u krevní stopy, bylo zjištěno, že pětivrstvý nátěrový systém ze stopy automobilu odpovídá svou barevností i složením pětivrstvému nátěrovému systému ze stopy nalezené na místě činu. Míra shody morfologie mezi těmito stopami se blíží individuální identifikaci.

Z odborného vyjádření vypracovaného z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, bylo zjištěno, že daktyloskopická stopa zajištěná z pravé části vnitřního zpětného zrcátka, umístěného ve středu čelního skla v horní části osobního automobilu Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, vykazuje naprostou vzájemnou shodu s kontrolním otiskem palcové části pravé dlaně obžalovaného.

Z odborného vyjádření, které srovnávalo pachové stopy zajištěné na sedadle řidiče a spolujezdce osobního automobilu, který způsobil dopravní nehodu, s pachovou stopou obžalovaného, bylo zjištěno, že tyto se shodují.

Z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích, vydaného dne 30.03.2011, pod č.j. 4T 39/2011-23, založeného na č.l. 326 – 327 spisu, soud zjistil, že obžalovaný byl pravomocně odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil dne 04.01.2011, když řídil osobní
pokračování -8- 1T 232/2011

vozidlo pod vlivem pervitinu. Za tento přečin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu jednoho roku a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu čtrnácti měsíců. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.06.2011.

Z rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, oddělení dopravních přestupků, vydaného dne 19.04.2011, pod sp.zn. D 574,1119/11-Se, bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterých se dopustil dne 04.01.2011 a dne 10.03.2011, kdy mimo jiné řídil vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. Za tyto přestupky mu byla mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.05.2011.

Ze spisu Magistrátu města České Budějovice, sp.zn. D 2067/11-Se, se zjišťuje, že obžalovaný byl rozhodnutím ze dne 28.06.2011 uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterých se dopustil dne 15.05.2011 mimo jiné tím, že řídil vozidlo bez řidičského oprávnění. Byla mu uložena sankce pokuty ve výši 25.000,- Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 28.07.2011.

Skutkový stav byl zjištěn i z jiných ve věci provedených důkazů, zejména pak z protokolu o ohledání místa činu a to konkrétně místa, kde bylo dne 23.08.2011 zajištěno vozidlo, které způsobil dopravní nehodu, a z protokolu o provedení ohledání samotného vozidla, který zachycuje nejenom stav vozidla v době ohledání, ale i výčet stop, které byly na místě zajištěny. Stav na místě činu bezprostředně po dopravní nehodě je zachycen v protokole o nehodě v silničním provozu, včetně pořízeného plánu a fotodokumentace (č.l. 249 – 260 spisu). Informace týkající se doby spáchání dopravní nehody, pak soud získal mimo jiné i z úředních záznamů, jež zachytily vysvětlení [redacted] a [redacted], jež byly v hlavním líčení čteny za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu. Za stejných podmínek byly čteny i úřední záznamy zachycující výpověď rodinných příslušníků poškozeného (č.l. 261 spisu), jakož i informace podané [redacted] k bodu 5) rozsudku (č.l. 271 spisu).

Při vyhodnocení zmíněných důkazů jak jednotlivě tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách dospěl soud k závěru, že se staly skutky tak, jak jsou shora popsány. Ve vztahu k bodu 3) výroku rozsudku soud svá skutková zjištění ohledně místa dopravní nehody a způsobu, jak k této došlo, opřel o výpověď samotného obžalovaného, svědka [redacted], znalecké posudky, jednak z oboru dopravy, jednak z oboru soudního lékařství, jakož i o listinné důkazy. Je tak nepochybné, že k dopravní nehodě došlo na přímém úseku silnice uvnitř obce, v přesně nezjištěné době od 03:00 hodin do 03:30 hodin. V tuto dobu obžalovaný danou ulicí projížděl,

přehlédl na silnici ležícího poškozeného, na kterého zleva najel, a následně jej pod autem sunul cca 15,5 m. Skutečnost, že poškozený v okamžiku střetu s osobním vozidlem ležel na komunikaci, se podává zejména ze znaleckého posudku z oboru soudní lékařství, který uvádí, že u poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění, která by svědčila pro sražení vzpřímeného chodce osobním automobilem. Toto zjištění podle názoru soudu koresponduje i z protokolem o ohledání místa činu, a to konkrétně se smykovou stopou, která zde byla zajištěna. Lze si těžko představit vznik takovéto stopy za situace, že by došlo ke sražení vzpřímeného chodce. Za této situace lze důvodně předpokládat, že tělo poškozeného by bylo

pokračování

-9-

1T 232/2011

odraženo od vozidla a nikoli následně sunuto pod ním téměř 16 m. K dopravní nehodě došlo v první řadě z důvodu na straně poškozeného. On svým chováním, ležením na silnici, porušil povinnosti uložené mu zákonem, a to konkrétně zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Tento předpis ustanovení § 4 písm. a), b) stanoví, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, své chování přizpůsobit svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu a řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem. Povinnosti chodce jsou pak konkrétně upraveny v § 53 – 55 citovaného zákona, kde je mimo jiné (§ 53 odst. 1 věta první) stanoveno, že chodec musí užívat především chodníku. S ohledem na shora citované ustanovení lze uzavřít, že poškozený svým povinnostem nedostál, a přistoupí-li k tomu další okolnosti případu, kdy on ležel v silnici v nočních hodinách, tmavě oblečený, a snížil tak možnost jeho osobu včas zaregistrovat, jak ve své výpovědi potvrzují svědkyně sestry [REDAKCE], soud uzavírá, že poškozený výrazným způsobem přispěl ke vzniku dopravní nehody.

Právě uvedený závěr však podle názoru soudu nemůže vyloučit trestní odpovědnost obžalovaného na projednávané dopravní nehodě. I on se na jejím vzniku podílel tím, že porušil důležité povinnosti uložené mu shora citovaným zákonem č. 361/2000 Sb., a to povinnosti stanovené v již zmiňovaném ustanovení § 4 písm. a), b) a povinnost uvedenou v § 5 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Toto ustanovení stanoví, že řidič je povinen věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Možnost manipulovat telefonem při jízdě pak je vyloučena ustanovením § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném do 31.12.2011. V případě obžalovaného lze těžko hovořit o dodržení předpisu upravující silniční provoz, když obžalovaný, namísto toho, aby se plně věnoval řízení a sledoval provoz, během řízení četl SMS zprávu na mobilním telefonu. Tato skutečnost je prokázána nejenom doznáním samotného obžalovaného, ale je podporována i svědeckou výpovědí [REDAKCE], který uvedl, že v okamžiku nárazu držel obžalovaný v ruce mobilní telefon, ale zejména pak koresponduje s protokolem o ohledání místa, kde k dopravní nehodě došlo. Z něho se podává, že automobil před nárazem do poškozeného nezanechal žádnou stopu, obžalovaný jako řidič tak vůbec na ležícího poškozeného nereagoval, byť jej mohl, jak se podává z vyšetřovacího pokusu, spatřit na vzdálenost 30 m. Právě okamžik, ve kterém se obžalovaný věnoval čtení SMS zprávy na mobilním telefonu, soud považuje za rozhodující pro trestní odpovědnost obžalovaného za dopravní nehodu. Za předpokladu, že by se obžalovaný plně věnoval řízení, měl by možnost zaregistrovat ležícího poškozeného na vzdálenost 30 m a reagovat na něj, ať již brzděním vozidla nebo změnou směru jízdy vozidla. Pokud by ani tak nedokázal zabránit střetu s ležícím poškozeným, pak lze důvodně předpokládat, že by poškozený neutrpěl tak devastující poranění, když nárazová rychlost do jeho těla by byla výrazně menší a obžalovaný by jej pod vozidlem jistě nesmýkal dalších 15,5 m. Soud uzavírá, že obžalovaný porušil důležité povinnosti dané mu zákonem.

Znakem skutkové podstaty každého trestné činu je příčinný vztah mezi jednáním a následkem, což znamená, že určitá osoba může být trestná jen tehdy, jestliže ona sama jednala takovým způsobem, že to vyvolalo trestněprávní následek, přičemž je třeba zdůraznit, že příčinnou je každý jev, bez něhož by následek nenastal. Není rozhodující, jestli k následku došlo působením více okolností, nejenom tedy jednáním obžalovaného. Ze soudní judikatury (R 47/1970, R 37/1975) se podává, že příčinná souvislost je dána i tehdy, jestliže vedle příčiny, která způsobila následek, působila i další jiná příčina, přičemž je nerozhodné, jestli

pokračování

-10-

1T 232/2011

každá z těchto příčin nebyla jinak způsobila přivodit trestněprávní následek sama o sobě, nebo mohla tento následek přivodit jen ve vzájemném spolupůsobení s jinými příčinami. Ze závěrů shora rozvedených se podává, že k dopravní nehodě a k těžkému zranění, resp. smrti poškozeného došlo nikoli jen jednáním obžalovaného, ale nezanedbatelným způsobem se na tom podílel i sám poškozený. Je však třeba zdůraznit, že neporušil-li by obžalovaný své povinnosti uložené mu zákonem, měl by možnost snažit se střetu s poškozeným zabránit a následky dopravní nehody nemusely být tak tragické. Je skutečností, že obžalovaný porušil i jiné povinnosti uložené mu zákonem, ale toto porušení není v příčinné souvislosti s dopravní nehodou (nevlastnil řidičské oprávnění), příp. se toto porušení odráží v samostatné skutkové podstatě přečinu, který je obžalovanému kladen za vinu (neposkytnutí pomoci).

Dále je nade vší pochybnost prokázáno, že obžalovaný bezprostředně po dopravní nehodě ujel z místa nehody, aniž by poškozenému poskytl jakoukoli pomoc, byť věděl, že se střetl s člověkem. Tato skutková zjištění se podávají z doznání samotného obžalovaného, které plně koresponduje s výpovědí přímého svědka [REDAKCE], spolujezdce obžalovaného. Tento potvrdil, že z místa nehody odjeli, aniž by se přesvědčili, zda poškozený potřebuje pomoc, obžalovaný, ale ani on, mu pomoc neposkytli, tuto nepřivolali, byť měli oba u sebe mobilní telefony.

Obžalovaný se rovněž doznal k tomu, že nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění a v době, kdy mu byly uloženy jednak sankce zákazu řízení motorových vozidel rozhodnutími Magistrátu města České Budějovice a jednak trest stejného druhu Okresním soudem v Českých Budějovicích řídil motorové vozidlo Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470. Uvedl, že toto vozidlo řídil v den jeho nákupu, tj. dne 15.08.2011, jakož i ve večerních hodinách dne 19.08.2011, ve dvou případech i po dopravní nehodě. V tomto směru jeho výpověď koresponduje se svědeckými výpověďmi [REDAKCE], který potvrdil, že obžalovaný od 15.08.2011, kdy dané vozidlo koupil, s ním jezdil téměř každý den, [REDAKCE], která potvrdila přítomnost obžalovaného a [REDAKCE] ve Velešíně jak v předvečer dopravní nehody tak i následující den ve večerních hodinách, a [REDAKCE], který potvrdil, že obžalovaný jezdil předmětným vozidlem dne 21.08.2011. Dále byly skutkové okolnosti, týkající se zákazu řízení motorových vozidel obžalovaným zjištěny z listinných důkazů, a to zejména z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp.zn. 4T 39/2011, a rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice sp.zn. D 574,1119/11-Se a D 2067/11-Se. Všechna tato rozhodnutí uložila obžalovanému samostatně sankci, resp. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, které v době spáchání projednávaných skutků měl vykonávat. Tato rozhodnutí jsou zaznamenána i v evidenční kartě řidiče, z níž se podává, že obžalovaný není vůbec držitelem platného řidičského průkazu.

Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [REDAKCE] řídil ve dnech 15.08.2011, 19.08.2011, 20.08.2011 v brzkých ranních a večerních hodinách a dne

21.08.2011 osobní vozidlo zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470, ačkoli nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a v tuto dobu mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel (Okresní soud v Českých Budějovicích sp.zn. 4T 39/2011) a sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel (rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice sp.zn. D 574,1119/11-Se, D 2067/11-Se). Během jedné z těchto jízd, konkrétně v ranních hodinách dne 20.08.2011, řídil obžalovaný daný vůz v obci Velešín v ulici V Úvoze, kde na přímém přehledném úseku, kdy se plně nevěnoval řízení vozidla, protože si četl na mobilním telefonu SMS zprávu, přehlédl na silnici ležícího poškozeného [REDAKCE]

pokračování

-11-

1T 232/2011

[REDAKCE]. Na poškozeného zleva najel a sunul jej pod autem cca 15,5 m. Následně z místa nehody ujel, aniž by poškozenému poskytl jakoukoli pomoc. Tímto jednáním způsobil poškozenému [REDAKCE] smrtelná zranění, kterým následně v nemocnici podlehl. K dopravní nehodě došlo mimo jiné proto, že obžalovaný porušil důležité povinnosti uložené mu zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jak bylo zmíněno již shora. Soud vzhledem k uvedenému uznal obžalovaného vinným pod body 1 – 5) rozsudku pokračujícím přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a ve vztahu k bodu 3) navíc přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečinem neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku.

Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný s výjimkou přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku jednal v přímém úmyslu. On věděl, že má uloženo několik trestů zákazu řízení motorových vozidel, přesto je nerespektoval a bez jakéhokoli důvodu řídil vozidlo, on věděl, že způsobil dopravní nehodu, při které byl zraněn člověk, přesto mu neposkytl žádnou pomoc. Škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je zvyšována okolnostmi projednávaných případů. Ve vztahu k dopravní nehodě nelze přehlédnout, že obžalovaný, ale i jeho spolujezdec měli u sebe mobilní telefony, měli tak možnost okamžitě přivolat pomoc poškozenému, i za situace, že by z místa nehody ujel a sám se poškozenému nesnažil pomoci. On nebyl nikdy držitelem řidičského oprávnění, přesto de facto řídil vozidlo nepřetržitě, když si nelze nepovšimnout, že během šesti dnů, které jsou předmětem tohoto řízení, se podařilo prokázat, že jel nejméně v pěti případech. Zcela ignoruje rozhodnutí orgánů veřejné moci a soudu o tom, že nesmí řídit motorová vozidla, za volant usedá bezprostředně poté, co tato rozhodnutí nabyla právní moci. Od řízení motorového vozidla jej neodradí ani hrozba nařízení trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na zkušební dobu, který mu byl uložen za přečín ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku Okresním soudem v Českých Budějovicích, sp.zn. 4T 39/2011. V řízení vozidla pokračuje i poté, co způsobil dopravní nehodu. Obžalovanému rovněž přitěžuje, že je nyní stíhán za tři přečiny. Na stranu druhou je třeba zohlednit, že na dopravní nehodě se výrazně podílel sám poškozený svým chováním, jak bylo popsáno již shora. Rovněž nelze přehlédnout, že v době spáchání trestného činu bylo obžalovanému 18,5 let a byl osobou bez rodinného zázemí. Obžalovanému polehčuje jeho doznání.

Je zřejmé, že obžalovaný se svým jednáním dopustil třech trestných činů a jemu tak soudem ukládán ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku trest úhrnný jakožto trest jediný. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 143 odst. 2 trestního zákoníku, jakožto trestného činu nejpřísnějšího, podle které lze uložit trest odnětí svobody na jeden rok až šest let. Jako odpovídající trest při zvážení všech zjištěných okolností, přitěžujících i polehčujících, byl uložen trest odnětí svobody pod polovinou zákonné sazby,

konkrétně v trvání tří let a to s poukazem zejména na osobu obžalovaného, který nerespektuje jakékoli rozhodnutí orgánů úřední moci, jež mu ukládají sankce, nepřetržitě pokračuje v páchání trestné činnosti, dokonce i po spáchání dopravní nehody. Soud má za to, že účelu trest nelze dosáhnout jiným způsobem, než přímým omezením osobní svobody obžalovaného. Nelze totiž přehlédnout, že on se projednávané trestné činnosti dopouští ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody, navíc bezprostředně poté, co jsou mu opakovaně ukládány tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

pokračování

-12-

1T 232/2011

Z právě uvedeného je zřejmé, že tresty výchovného charakteru se u obžalovaného zcela míjejí účinkem.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem, když je mu ukládán trest odnětí svobody za úmyslný trestný čin do tří let a v minulosti dosud ve výkonu trestu nebyl.

Je nade vší pochybnost dáno, že obžalovaný je osobou, která nerespektuje základní pravidla silničního provozu, svým jednáním zmařil lidský život, v ostatních případech ohrozil nejenom sebe, ale i ostatní účastníky silničního provozu, zcela ignoruje rozhodnutí státních orgánů a v činnosti, která je mu zakázána, nepřetržitě pokračuje. Soud je tak nucen na toto reagovat uložením trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, a to v polovině zákonné sazby, konkrétně v trvání šesti let. Při výměře trestu soud zohlednil, že tento trest nepoběží po dobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody a začne běžet až poté, co doběhne trest zákazu činnosti v trvání čtrnácti měsíců uložený obžalovanému Okresním soudem v Českých Budějovicích, pod sp.zn. 4T 39/2011 a jako odpovídající trest uložil trest zákazu činnosti vyměřený v polovině zákonné sazby.

S poukazem na ustanovení § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to konkrétně osobního vozidla zn. Ford Fiesta, RZ: 2C7 3470. Touto věcí se obžalovaný dopustil všech zde projednávaných trestných činů, a za situace, že bylo nepochybně prokázáno, že je majitelem daného vozidla, soud přistoupil k aplikaci daného ustanovení.

S nároky na náhradu škody se k trestnímu řízení připojili rodiče a sestra poškozeného, kteří požadovali, aby soud, s odkazem na ustanovení § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., uložil obžalovanému povinnost nahradit každému z rodičů částku 240.000,- Kč a sestře částku 175.000,- Kč. Při rozhodování o tomto nároku soud nemohl přehlédnout ustanovení § 441 zákona č. 40/1964 Sb., podle kterého byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně. Soud považuje za prokázané, že na vzniku dopravní nehody se svým chováním podílel jak obžalovaný tak poškozený, jak bylo rozebráno již shora. Jednání poškozeného, který v tmavém oblečení v nočních hodinách ležel na silnici, se jistě nezanedbatelným způsobem podílelo na vzniku dopravní nehody, potažmo škody, stejně tak se významným způsobem, podle názoru soudu, podílelo na vzniku škody i jednání obžalovaného, který se nevěnoval řízení vozidla a provozu a nebyl schopen tak na poškozeného reagovat, byť to bylo v jeho možnostech. S ohledem na právě uvedené má soud za to, že podíl poškozeného na vzniklé škodě je 50 % a z tohoto důvodu poškozeným přiznal nárok na náhradu škody pouze ve výši 50 % z jimi uplatněných částek. Ve zbytku pak poškozené podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

pokračování

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost

-13-

1T 232/2011

kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 04.01.2012

JUDr. Jitka Juřicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Šárka Hálová

